

да са постели пътя — шосе-то. За забелѣжване и за чудение бѣ, че между тѣзи работници Българи, нѣмаше ни единъ Турчинъ.

«Слѣдъ два часа пристигнахъ до единъ караулъ, срѣщу връха на планина-та, кой-то ми се виждаше на раздалечъ около единъ километръ, но ние пристигнахме тамъ за три четвъртини отъ часа. Той бѣше единъ тръкалястъ голъ връхъ, също като откамъ южна-та страна, дѣ-то щяхъ да слѣза. Образуване-то на Балкана е всѣду еднакво: откамъ Северъ, гористи рѣтове, съ долини, що са отдѣлятъ отъ велико-то бърдо подъ правъ ъгалъ; а откамъ Югъ, рѣбра по-отвѣсни и безгористи, съ долини паралелни по велико-то бърдо.

«Азъ обиколихъ още два часа по поли-тѣ на планина-та и влѣзохъ въ Софинко поле при Ташъ-кесе, дѣ-то са спряхъ да пладнавамъ. Оттамъ едно добро право шосе ма отведе за шестъ часа въ София, дѣ-то Австрийский Вице-Консулъ ма прие тѣй добръ, що-то скоро забравихъ петнадесатодневни-тѣ мъчнотии по пътя.

«София е единъ голѣмъ градъ населенъ отъ около осемнадесять и повече хиляди жители, но тѣй разрѣдено, що-то можло би да побере два пъти повече жители. Тамъ нѣма никакви памятници, освѣнъ една стара българска царска черкова обжрната на джамия, и развалена отъ едно послѣдне земетрясение. Тази саборна черкова е сѣградена и нарѣчена храмъ на Свѣта София по подражание на прочута-та черкова подъ съще-то име въ Цариградъ, а споредъ нея и града е добилъ днешне-то си име. По-напрѣдъ града София са е наричалъ Срѣдецъ, име, кое-то е носилъ въ време-то на римско-то владане (Ulpia Sardica). София е третя-та столица на българско-то царство; други-тѣ двѣ сѣ били: Преслава и Търново.

«София, по причина че нѣма сѣобщение съ свѣта, както е на примѣръ Русчукъ и Шуменъ, не може да са брои отъ пѣрвий редъ градове; сега има слабо търговско значение, но слѣдъ време, кога премине прѣзъ нея желѣзний пътъ, а отъ друга страна, кога са свърже по желѣзници съ Плевенъ и Никополъ, какво-то да могатъ да са изнисать произведения-та ѣ, а особенно жита-та, извѣнъ България, и да са продаватъ по-скѣпо, тогава въ нея, както и въ много други граве по България, агрикултура-та има надѣжда въ скоро време да са развие и да достигне до такива учреждения, до какви-то достигна въ Молдо-Влахия.

«Желающъ да добия една права мисль за възвишение-